

[Skatteministeren]

fradraget, og at de, der har ret til fradrag, også fradrager. Så helt uanset de provenumæssige konsekvenser kan man selvfølgelig sige, at det under alle omstændigheder ud fra et retssikkerhedssynspunkt er korrekt at lave en ordning, som sikrer, at alle får det fradrag, de har ret til, hverken mere eller mindre. Det synspunkt er jeg selvsagt ikke uenig i, tværtimod. Det er også baggrunden for, at regeringen på trods af sine mere principielle betænkeligheder alligevel fremsætter et lovforslag.

Så har der været en meningsudveksling om ikrafttrædelsestidspunktet. Hr. Ove Fich brugte udtrykket: »Vi synes, at systemet skal fungere lige fra starten«. Hr. Jens Thoft gav udtryk for, at skatteministeren bare er ude på at trække det hele ud så længe som muligt.

Jeg vil gerne sige til hr. Ove Fich, at også jeg har den opfattelse, at systemet selvfølgelig bør fungere fra starten. Jeg vil sige til hr. Jens Thoft, at jeg intet som helst ønske har om at trække lovforslagets reelle ikrafttrædelse længere ud end højst nødvendigt.

Regeringens forslag om, at ordningen først skal have virkning for indkomståret 1992, er simpelt hen baseret på en vurdering af, hvad det overhovedet er praktisk muligt at stille på benene med det varsel, der nu er. Det kan ikke lade sig gøre forsvarligt for året 1991.

Jeg ved godt, at der hyppigt fremføres det argument, at de store forbund HK og SiD, og hvem man ellers kan nævne, jo kører disse oplysninger på edb. De har systemerne grydeklare til at lave indberetninger. Jeg vil sige to ting om det synspunkt:

Den første er, at det er så typisk for den politiske debat, at der altid tages udgangspunkt i de store, forkromede institutioner, der kan magte det. Der er en tilbøjelighed til at glemme alle de små faglige sammenslutninger, som ikke kører det på edb, som først nu skal til at bygge det op, men nu kører det manuelt. Vi har i Told- og Skattestyrelsen ganske mange erfaringer for, hvad det vil sige at bygge et indberetningssystem op. Det er ganske enkelt med udgangspunkt i de erfaringer, at vi siger, når vi nu laver en ny indberetningsordning, at så må vi lave den sådan, at den med hr. Ove Fichs ord fungerer lige fra starten. Det værste tænkelige er et system bygget op i huj og hast, der så ikke fungerer lige fra starten. Det er derfor, at det er så utrolig vigtigt, at lovforslagets ikrafttrædelse

tager hensyn til, at der faktisk er meget bred variation i de faglige sammenslutninger. Vi er nødt til også at tage hensyn til dem, der først nu skal til at gå i gang med at bygge et sådant system op, og som ikke kører det hele på et stort, forkromet edb-system. Allerede de foreløbige analyser, Skatteministeriet har foretaget af, hvad omfanget bliver af denne indberetningsordning, viser, at der bliver rigtig mange praktiske tvivlsspørgsmål, der skal tages stilling til under indkøringen af denne indberetningsordning.

Derfor vil mit svar til de betragtninger, der har været fremme om det, være: Jeg er indstillet på at medvirke positivt til, at denne ordning kommer til at fungere så hurtigt som overhovedet muligt, men jeg deler meget hr. Ove Fichs betragtning om, at den så også skal fungere ordentligt fra starten. Derfor glæder jeg mig til udvalgsarbejdet, som jeg tror vil afdække, at for at få det til at fungere lige fra starten af er det nødvendigt at lade ikrafttrædelsesdatoen være 1. januar 1992.

Så spurgte hr. Ole Donner mig, om det ikke var en fortalelse, når jeg sagde, at så kan tallene først trykkes på selvangivelsen fra 1994. Nej, det var ikke en fortalelse, men jeg vil gerne understrege, at der er forskel på det, der hedder »lovens ikrafttrædelsestidspunkt«, og det tidspunkt, hvor tallene kan bruges på selvangivelsen. Det er derfor, loven godt kan træde i kraft og indberetningsordningen godt kan sættes i værk, før tallene kan trykkes på selvangivelsen. Det er derfor, at jeg må sige, at det forsvarlige ikrafttrædelsestidspunkt er 1. januar 1992, for så er indberetningsordningen altså sat i gang. Det betyder så, at første gang skattemyndighederne kommer i besiddelse af indberettede oplysninger, bliver februar/marts 1993. Da kommer vi for første gang i besiddelse af de indberettede oplysninger.

Told- og Skattestyrelsens erfaring er, når der bygges et nyt indberetningssystem op, at der første gang, vi modtager indberettede oplysninger, vil være tale om en del usikkerhed, fordi der er kommet nye indberetningspligtige til, der ikke har erfaring i at indberette. Vi har så behov for at lave en analyse af de indberettede oplysninger, før vi tør trykke dem på selvangivelsen. Derfor er det ikke muligt at trykke de indberettede oplysninger i foråret 1993, men først på de selvangivelser, der kommer i foråret